

عنوان مقاله:

زیست اجتماعی براساس مختصات عقلانیت با تکیه بر آثار ملاصدرا

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه دینی، دوره 23، شماره 86 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی مستاجران گورتانی - دانشجوی دکتری حکمت متعالیه، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

مهدی گنجور - دانشیار گروه فلسفه و کلام اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اهل البیت(ع)، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

مهدی امامی جمعه - استاد گروه فلسفه و کلام اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اهل البیت(ع)، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

بررسی مختصات عقلانیت از منظر ملاصدرا از مسایل تاثیرگذار در جهت بهبود، اصلاح و ارتقاء کیفی زیست اجتماعی به شمار می رود. منظور از مختصات عقلانیت، تحلیل نسبت به جایگاه و ماهیت عقلانیت و کاربست عقلانی است، که در این پژوهش کاربست عقلانی در سه محور بررسی خواهد شد. محور اول: پرهیز از تعصب و ترویج آزاداندیشی عقلانی، محور دوم: شناسایی و شناخت نسبت به اندیشمندان ظاهرنا و پرهیز از تفکرات و اعتقادات آنان و محور سوم: هشدار نسبت به تمایل پیدا کردن به عقلانیت خودبنیاد قابل بررسی است. این پژوهش با روش توصیفی و تحلیل محتوا هر سه محور را ریشه یابی کرده است. ریشه یابی محور اول، در عدم واکاوی مختصات عقلانیت است، علت آسیب زایی محور دوم در عدم تبیین نسبت ارزش با مختصات عقلانیت و ریشه یابی محور سوم در ظاهرگرایی دانسته شده است. درنهایت بانکیه بر مختصات عقلانیت و به پشتوانه دو پیشنهاد ملاصدرا یعنی توجه به غایت حکمت و پرهیز از تقلید، زیست اجتماعی را می توان ارتقاء و بهبود بخشید.

کلمات کلیدی:

عقلانیت، ملاصدرا، ادراک، الزام، زیست اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1839589>

